

REAALI POISS

WWW.REAL.EDU.EE/ajaveeb/rp/ | TALLINNA REALKOOLI AJALEHT

16.-20. september oli kooli peal näha ringi liikumas igasugustes veidrates riietes gümnasiste. Rebaseid, täpsemalt. Kord laulsid nad karaoket, teinekord jälle tantsisid. Vahepeal tegid vist isegi hommiku-võimlemist. Tundus, et kogu kool oli neid imelikke sportlasi, kauboisid, tuletõrjujaid, jne. täis. Nüüdseks on neist saanud täisväärtuslikud gümnasistid.

Tere reaalikas!

Käes on sügis. Mõnes tekitab see võib-olla hirmujudinaid, mõnes mitte, kuid alanud on uus kooliaasta, olgu emotsioonidega nii, kuidas on. Meie hulka on lisandunud palju uusi liikmeid erinevatest klassidest, lahkunud on aga auväärt 128. lend, võttes endaga kaasa Ode, Meriti ja Kristiine, kes olid pikka aega Reaali Poisi eestvedajad. Lühidalt öeldes: terve Poisi toimetuse on välja vahetunud. Küljendama hakkab Rahel (130c), kultuurielu juhhib Martin (130a), kogu üldist pilti paneme kokku mina ja Johanna (131c). Toimetusse on lisandunud suur hulk inimesi ning veelgi enam on neid, kes lihtsalt soovivad aeg-ajalt Poissi oma panuse anda. Mis ei tähenda, et me ei tahaks endale veel huvilisi. Kallis reaalikas, kui Sul on mõni kirjatükk või mõte mida jagada, siis võta meiega ühendust! Aadress on endiselt rp@edu.ee.

Päikest
Kaisa

Kõik on uus septembrikuus

Õppeaasta 2013/2014 on alanud nii mõnegi inimese jaoks meie koolis täiesti uuena - kellel on uus klass, kellel uued õpetajad. Kindlasti on ka mõningaid, kelle jaoks tundub kõik täpselt nii nagu vanasti. Ainult aastast aastasse läheb kõigil kooliaeg pikemaks ning õppetöö raske-
maks.

September on suure tõenäosusega meie kõigi jaoks raske olnud. Eks paljudel meist on olnud raske kooli uuesti sisse elada või vara üles ärgata. Reaali Poisi toimetuse on ka veel suvest natuke unine (kuigi samas ka täiesti uus) ning võimetu õigeks ajaks lehte välja andma. Lubame, et järgmine kord teeme paremini!

Muidu töötab aga koolimaja edasi ikka nii nagu varem, kuigi väikeste täiendustega. See kuu on samuti päris huvitavalt möödunud. Ära sai peetud rebastenädal, 3. klasside sügislaadalt sai palju head ja odavat süüa osta (ning ega üksikud rebased ka alla ei jäänud), korralikult sai sporti teha ning koor on ka oma esimesed proovid ära teinud.

Kõigil on palju tehtud ja palju nähtud. Suvi on lõplikult selja taha jäetud ning pikk talv kohale jõudmas. Praegu on veel viimased hetked õuest õunte korjamiseks ja koolis tasuta laiali jagamiseks, sest kes see ikka tasuta õunale ära ütleb! Tuleb nautida ka neid viimaseid sooje sügis-ilmu, kui neid veel tuleb. Seega nautige ja ärge unustage Reaali Poisi õpetajate ütluseid saata!

JOHANNA VIIK, 10.C

Õpetajate sünnipäevad

Kristel Kõrvits 04.10
Villu Raja 06.10
Lilian Kravtšenko 10.10
Nora Mals 17.10
Tiia Luuk 25.10
Kailit Taliaru 25.10
Piret Otsa 31.10

Sõnavabadus ehk „*suck it up for freedom*”

Suvel, mil ma olin seitsmeaastane, sain osaks sündmusest, mis muutis minu isiksust jäädavalt. Olin lasteaialaagris. Minu rühmal oli üks vanemast naisterahvast kasvataja, kes muuhulgas leidis, et see, kui kasvandikel pole särk püksis, on äärmine ebasüüdsus. Selle kurjuse elimineerimiseks rakendas ta enamasti suulisi noomitusi, kuid kui rasked rikkujad ei allunud rakendatud korrale, läks käiku ka füüsiline jõud. Särgid said pükssesse topitud.

Tegelikult olin ainus rikkuja mina.

Ühe järjekordse püha sõja käigus sai mu mõõt täis, andsin menopausi üle elanud vaenlasele vastulöögi sinna, kus too kõige haavatuim oli: „Kuule sina, nõiamoor! Enne, kui mulle särki tuled püksi toppima, aja oma vuntsid ära!”

Vastulööök oli liigagi efektiivne, kuna sellele järgnes külaskäik direktrissile. Direktriss seletas, et „nii ikka ei sobi, ja vanemate inimeste suhtes peab ikka austust välja näitama” ning nõudis, et vabandaksin.

Mille eest?! Riivasin endale käe külge pannud inimese tundeid ning seejärel oodati, et ma kinnitaksin vabandusega tema vanusest tulenevat fiktiivset autoriteeti?

Minu vastus oli lühike, konkreetne ja oma olukorda arvestades seitsmeaastase suust täiesti ootamatu. Ütleme lihtsalt, et koht, kuhu ma ta läkitasin, polnud pood.

See oli minu viimane päev lasteaiakasvandikuna. Kodus sain valusa istumise ja tähtsa õppetunni: õiglus ja ausus ei ole praktikas midagi väärt, kui seisad vastu endast suuremale, tugevamale ja autoriteetsemale üksusele. (Ning kui oled üks päev ise see üksus, võid neid täie rahuga eirata.) Vaatamata sellele jätkan Koljatiga maadlemist, vähemalt kuni päevani, mil olen ise Koljatiks transformeerunud.

Üles kasvades leidsin, et need samad kriitika-immuunsused kehtivad ka mujal maailmas. Eriti on kunagisele sõnavabadusele ehitatud läänemaailmas selline piirangute trend kasvanud: on tekkinud inimrühmad, kelle tunnete riivamine on seadusega karistatav; ajaloosündmused, milles kahtlemise eest võib vangi sattuda; märkused ja naljad, mille tegemise eest võib töökohast ilma jääda.

See mõttepolitsei määrati ametisse peale Teist maailmasõda, kogus jõudu ja toetajaskonda kuuekümnendatel ja on nüüdseks välja kasvanud nähtusteks nagu *Tumblrfeminism* ja vabalt tõlgendatava „viha õhutamise” keeld. See on Lääne enda kodukootud vaste islamimaade moraalipolitseile.

Tekib küsimus: mis õigusega on eelpool mainitud üksustel immuunsus kriitika vastu ja kuidas on võimalik kriitikast immuunseid otsuseid ja inimesi üldse tõsiselt võtta? Kes küll on see väike isik, kes ei talu kriitikat, ja miks on tal üldse võim, millega see keelata? Milline on see kohutav otsus või arusaam, mille aukudele osutamine viib terve süsteemi kollapsini, ja miks see üldse vastu võeti, kui teda ei tohi või ei saa korrigeerida? Eestis kehtiva mustamisvastase seaduse tõttu on alustatud ristsõdasid netikommentaariumide vastu. Aga kui me ei saa usaldada avalikkust andma isiku(te)le õiglast hinnangut vaatamata nende kohta levivatele valedele, siis kuidas saame me neid usaldada tegema õigeid valikut näiteks erakondade vahel, vaatamata, et poliitikud nii endi kui teiste kohta alatasa valeinfot levitavad?

Küsimusi kerkib palju, aga vastus on ilmselt ühene: tagamaks õigluse ja parimad lahendused kerkivatele probleemidele, peab tekkima avatud, tabudeta diskursus. Piiramatu sõnavabadus tagab, et kõikide hääled saavad kuulud ja kõik variandid kaalutud, olgu nad halvad või head, destruktiivsed või konstruktiivsed.

Pealegi, lähtudes meie egilitaarse ühiskonna põhimõtetest peaks neonatsi, ekstreem-islamisti, pedofiili, sa-

rimõrtsuka või seitsmeaastase sõna maksmata sama palju kui kirikuisa, pereema, õpetaja või politseiniku, sest meeldigu see, või mitte, kui võtta esimeselt poolt õigus sõnavabadusele, pole enam tegemist õiglase, vaba ega demokraatliku süsteemiga. Õige sõnavabadus on kõigile, kõigi ja kõige suunas; piiratud sõna pole vaba sõna.

JOONAS PÕDER, 12.C

Teadmistekontroll

Küsimused ja õiged vastused:

1. Kes oli Tallinna Reaalkooli esimene direktor? (Peter Osse)
2. Kus asub Kaitseministeerium? (Sakala 1, NO99 ja Solarise kõrval/juures)
3. Mida mõõdetakse oomides? (takistust)
4. Mis asi on eoseline paljunemine? (mittesuguline paljunemisviis, mis põhineb eoste tekkel ja levikul)
5. Millal moodustati Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liit? (1922)
6. Kes on Tiit Hennoste? (Filoloog, keele- ja kirjandusteadlane)
7. Mida tähendab lühend UNESCO? (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization)
8. Mis asi on vektor? (Suurus, millel on pikkus, siht ja suund)
9. Mis ajastust pärinevad Eesti peamised maavarad ehk sinisavi, fosforiit, põlevkivi? (kambrium ja ordoviitsium)
10. Mis on Päikese ümbermõõt? Piisab ka suurusjärgust. (4 366 813 km ehk u $4,4 \times 10^8$ astmes 6)

Vastused matemaatikaõpetaja

Kerli Kupitsalt:

1. Mul on väga häbi.
2. NO99 juures
3. Neid, mida oomides mõõdetakse
4. Kaks asja saavad kokku. Võibolla on neid asju rohkem
5. 1939
6. Õpikute autor, eesti keele ja kirjanduse tegelane
7. Kultuuriga ja pärandiga seotud, arvas ära lühendist tähed U, N, E ja O
8. Suunatud sirglõik, millel on pikkus, suund, siht
9. Mu mees teab. Väga ammu.
10. 10 astmes 24 km.

Vastused matemaatikaõpetaja

Villu Rajalt:

1. -
2. NO99 kõrval
3. Takistust
4. Lendavad ja paljunevad
5. 1924
6. Emakeele tegelane
7. Mingi ühendus, mis tegeleb looduse, kultuuri ja lastega
8. Suunatud sirglõik
9. Umbes 1 000 000 aastat tagasi
10. 10 astmes 16 km

JOHANNA VIIK, 10.C
KERTU SÜLD, 10.C

Saame tuttavaks

See õppeaasta tõi Reaali õpetajate hulgas jällegi kaasa personalimuutusi. Katses isikustada õpilaste silmis nende õpetajaid tegi Reaali Poiss intervjuu gümnaasiumi uue inglise keele õpetaja Kristi Vahenurmega. Õpetaja Vahenurm tuli Reaali õpetama Kristiine Gümnaasiumist, sest oli enda sõnul ühte kohta liiga kauaks pidama jäänud, lisaks on siinsed õpilased ja nõudmised tõeline väljakutse. Et tuua välja pigem just uue õpetaja isiksus, keskendusin õpetaja Vahenurme hobidele.

Saan aru, et tegelete hobina mägironimisega? Millised on tuntumad tipud, mida vallutanud või valutada püüdnud olete?

See on küll üle pakutud. Tegelen pigem mõnedes mägedes jalutamisega. Mäehaigus sai alguse USAS, Utah's viibides. Küllastasin muuhulgas Bryce'i kanjonit, mis on üks ilusamaid paiku, kus eales viibinud olen. Künkad, kruus ja liiv hakkasid meeldima. Eelmisel suvel jalutasin Rumeenia kõrgeimasse tippu (Moldoveanu Karpaatides, umbes 2500 meetrit merepinnast), sel suvel käisin Aafrika lael Kilimanjarol Tansaania. Viimast saab juba mäeks nimetada, sest kõrgust on selle tipul Uhurul (see tähendab vabadust) 5895 meetrit. Kohalikud peavad seda pikaks jalutuskäiguks hõredas õhus, aga päris ilma mingi füüsilise ettevalmistuseta sinna minna ei maksa. Külma tuul, peavalu, hingamisraskused ja nendest tingitud hallutsinatsioonid ning tasakaalu kadumine annab aimu, mida elavad üle need vaprad, kes näiteks Everestile pürgivad. Ühel hetkel olin päris kindel, et jään külma tõttu ilma potisiniseks tõmbuvast vasaku käe pöidlalt ja nimetissõrmest. Kujutasin end juba ette kolme vasaku käe sõrmega, aga meeskonnakaaslane, kes oma kindad loovutas, päästis mind. Ise tõmbas ta tagavarasokid kätte. Siit moraal – tuleb hästi valida, kellega rindele lähed.

Kirjeldage lühidalt üht või paari mägironimisega seotud meeldejäätavat elamust.

Ega ma täpselt ei teadnud, mis nii kõrgel ees võib oodata, kui pole varem käinud. Keegi ei ole mäehaiguse vastu kaitstud, ükskõik kui hea su füüsiline ettevalmistus ka poleks. Kilimanjarol, kusagil poolel teel laskusid kiirelt kaks musta meest kandes enda vahel lavatsit, kus inimene peal oli. See tegi seest õõnsaks küll.

Kas on raskem töötada pigem õpilasega, kes ei ole üldse koostööaldis, või mõnda rasket mäetippu vallutada?

Ma arvan, et mäetipp oleks raskem. Õpilasega on nii, et kui ikka mõõt täis saab, lööd ukse kinni, hingad sügavamalt ja võtad validooli. Mäes ei ole esiteks midagi hingata ja naljalt ära ka ei saa.

Kas tegelete veel mõne ekstreemse (või vähem ekstreemse) hobiga?

Käin ratsutamas. Kui neli aastat tagasi alustasin, pidasin seda küll ekstreemseks spordialaks, sest kukkumisi tuli palju ette. Täiskasvanuna alustada ei ole kerge, esialgu oli siht vaid seljas püsida, siis metsas galoppi sõita. Nüüd, kui olen nende kahega enam-vähem hakkama saanud, on oluline vaid ilusasti hobuse seljas istuda ja seda oskust viimistletakse surmani.

Mul on üks ekstreemne hobi veel – mu töö. Miks ekstreemne? Aga tulge ja seiske seal klassi ees natuke aega.

PILLE-RIIN PAAVO, 11.B

Reaali oma moedisainer

Nii, nagu sai eelmine aasta alustatud, jätkame ka nüüd rubriigiga "Tegus abiturient". Tallinna Reaalkoolis leidub igatpidi huvitavaid ja andekaid inimesi, alustades füüisikutest ja lõpetades disaineritega. Meie oma realistlikult minimalistlik disainer Ann Kristiin Entson jagas meiega enda tegusa elu kardinatagust.

Kust tekkis huvi moe vastu? Moepisiku sain ma oma emalt juba väga noores eas, esimesi riideid proovisin tema abiga ömmelda juba siis, kui ma veel lasteaias käisin.

Kust ammutad inspiratsiooni? Mul on tavaliselt olnud nii, et ideed lihtsalt hüppavad mingil hetkel pähe, kuid seda ma öelda ei oska, milliseid imelikke teid pidi nad minuni jõuavad.

Kas kavatsed ka peale gümnaasiumit jätkata moevallas? Siiski pole mul plaanis peale gümnaasiumi midagi moega seotut õppima minna, kuid soovin õppida midagi, mis seob loomingulisuse ja reaalkale omase praktilise mõtlemise – arhitektuuri.

Kas loomingut mõjutab kuidagimoodi ka see, et õpid Reaalkoolis? Kindlasti on Reaalkoolis õppimine mind igati mõjutanud, võib-olla just sellega, et minu tööd on olnud minimalistlikud ning praktilised.

Kuidas oled rahul oma seniste

saavutustega/Mis on olnud su senised saavutused? Kui rääkida moest, siis ma olen väga rahul G5 koolide moeshow Moelen-nuk võiduga. Nüüdseks ma seal ise enam ei osale, vaid istun juba 2. aastat korraldajate laua taga.

Käisid praktilal Montonis - kuidas sa sinna said? Ja misugust sealt saadud kogemust väärtustad enim? Montonisse sain ma lihtsalt niimoodi, et kirjutasin neile, kes ma olen, ning, mis ma teinud olen, ja pika jututa võeti mind oma tiimi vastu. Seal praktilal olles sain ma väga palju uusi kogemusi ja kusjuures just Montonis sain lõplikult selgeks, et moodi ma ikkagi õppima ei asu.

Millega armastad oma vaba aega sisustada? Vaba aega olen ma endale väga vähe jätnud. Kui ka peaks mõni auk tekkima, suudan ma selle taas mõne uue ürituse organiseerimise või projektiga täita. Kõik õhtud kuluvadki projektide kirjutamisele ja nädalavahetused koosolekutele.

Milliseid iseloomuomadusi hindad inimestes? Ma hindan väga inimestes oskust igas olukorras hakkama saada ja kindlasti inimesi, kellel on peale hakkamist ja tahet oma unistusi ning soove täita.

Mida teed, kui asjad ei lähe nii, nagu soovid? Kui kuidagi ei saa, siis miskitmoodi peab ikkagi saama. Ma olen parajalt jonnakas inimene ja töötan nii kaua,

ERAKOGU

kuni ma oma soovi saavutan.

Kas on mõni põhimõte, mida elus järgid? Ma püüan kõike ettetulevat alati võimalikult positiivselt vastu võtta, sest sellise koormusega, nagu meil reaalkatel on, ei saaks me muu suhtumisega kuidagi hakkama.

Kas on midagi, mida Reaali-pere, isegi sinu enda klass, sinu kohta ei tea? Ma olen väga avatud inimene ja ma usun, et minu klassil on kindlasti kõik minu kohta teada ja midagi väga salapärast seal ei leidu.

**JEVGENIJA MARTÕNOVA, 11.B
INNA HALLIK, 11.B**

Kahe kooli kohtumine jalgpallis*

2013. aastal möödub Gustav Adolfi Gümnaasiumi Spordiringi loomisest 100 aastat ja sellega seoses toimub neil selle sündmuse tähistamiseks mitmeid sportlikke üritusi. Üks nendest spordiüritustest on Gustav Adolfi Gümnaasiumi ja Tallinna Reaalkooli jalgpallikohtumine Shnelli staadionil. Ürituse avamine oli reedel, 13. septembril kell 12.00 Vabaduse väljakul ja sealt edasi minodi rongkäigus Shnelli staadionile, kus toimusid mängud pikkusega 2x10 minutit põhikooli poiste koondiste, tüdrukute koolikoondiste ja gümnaasiumi noormeeste koondiste vahel. Esimese mängu avavile anti kell 13.13. Nende kahe auväärse ajalooga kooli omavahelised sõprusmängud oma juubelite tähistamiseks on saanud juba aastakümnete pikkuseks traditsiooniks. Seni on neid peetud korvpallis, kuna 7. juunil 1920 toimus Gustav Adolfi Gümnaasiumi ja Tallinna Reaalkooli õpilaste vahel esimene ametlik korvpallivõistlus, mida loetakse Eesti korvpalli sünniks. 2010. aastal Eesti korvpalli 90. aastapäeva tähistamise avaüritusena toimunud kahe kooli ühismatši võitis ühepunktalise eduga Gustav Adolfi Gümnaasium, kuid 2011. aasta GAG 380 vs Reaal 130 juubelite tähistamisel olid edukamad Reaali korvpallurid. Nendel mängudel osalevad alati erinevate vanuseastmete õpilased, vilistlased ja õpetajad ning võidurõõmu ja kaotusekibedust on jätkunud mõlemale koolile.

REAALKOOLI KODULEHT

*Matš toimus 13.09, tulemuseks oli 2:1 GAG-i kasuks.**

THEA TURULINN

Reaalkooli spordiklubi korvpallimeeskond BC Reaal võitis ühel septembri nädalavahetusel (14.09-15.09) toimunud rahvusvahelise turniiri Tallinna Open'i. Indrek Visnapuu juhendamisel võideti kõik vastased ning pühapäeva hommikul vormistati üldvõit. Tiimi moodustasid Reaalkooli poisid koosseisus Oliver Suurorg, Tauri Miggur, Mikk Truve, Robert Kuks, Tauri Miggur, Kaspar Kalle, Mattias Tass, Mathias Kübar ning keda abistasid Mikk Jurkatamm, Henry Koort ning Kristjan Kullamäe teisest koolist.

Turniiri väärtuslikumaks mängijaks tunnistati meie kooli poiss Oliver Suurorg.

Õnnitleme!

REAALKOOLI KODULEHT 16.09.2013

Sõpruskohtumine jalgpallis

13.september 2013

Pildid: Reaalkooli koduleht

Koolid Vabaduse väljakul

Pidulik lipukandmine

Vahepala väikeste rahvatantsijate näol

1. september

Pildid: Reaalkooli koduleht

Direktori kohustuslik koolialguskõne

Aktuse kõige pisemad

Vastsed gümnasistid

Abiturientide

1.septembril alustas Tallinna Reaalkoolis oma kooliteed 140. lend. Päeva aitasid erilisemaks muuta suured 129. lennu abiturientid. Reaali Poiss uuris nendelt, mis emotsioone see neis tekitas ja kuidas nad mäletavad enda esimest 1. septembrit.

Esimesel septembril algas teil viimane kooliaasta. Selle puhul toimus teil eraldi aktus väikeste 1. klassi lastega. Kas osalesid? Miks?

Margaret: Osalesin. See oli ühekordne võimalus ning kindlasti tegi pisikesega jalutamine päeva väga palju erilisemaks.

Uku: Võtsin osa, sest... oeh, kuidas seda nüüd seletada... See on üks nendest üritustest, kus lihtsalt peab osalema. Muidu ei oleks sa ju täisväärtuslik reaalikas!

Eveliis: Jah, viisin pisikese Georgi kooli. Miks? Sa saad elus ainult korra alustada 12ndat klassi ja viia ainult korra ühe esimese klassi juntsu kooli. Kuidagi väga südantsoojendava tunde tekitab.

Kätliin: Osalesin aktusel 1. klassi pisikestega osalt intuiitiivse tunde ajal, et nii on ju kombeks, kuid enamjaolt soovist panustada ühe väikese inimese ellu. Loodetavasti saavutasin selle, tehes tema esimese koolipäeva võimalikult vähe hirmutavaks ja tekitades indu koolis käia.

Mihkel: 1. klassi aktusele mina ei jõudnud, sest valmistasin ette keemiatunde [Karl Erik – toim] Lillo ja õp. Kangroga.

Aleksander: Osalesin. Olen käinud Reaalkoolis esimesest klassist saati ning mäletan häguselt ka oma esimest aktust. Tahtsin seda võimsat tunnet edasi anda.

Kas tundsid, et on kuidagi erilisem 1. September kui tavaliselt?

Gretel-Marie: See päev oli erilisem, sest oli siiski viimane, ja ka selle pärast, et nüüd sai täpselt sama sündmust, 1.klassi minekut, ainult et 11 aastat hiljem, kogada teistsugusest vaatepunktist.

Maria: Tundsin ennast nagu vanem ja targem inimene, kellele on äsja antud teatud vastutus ja vabadus enda ja teiste eest.

Aleksander: Kindlasti oli erilisem 1. september, kõik asjad toimusid viimast korda: viimane Polma kõne, lisaks veel see, et ma sain vaadata, kuidas keegi teine asub õppima Reaalkooli, nagu ma ise 12 aastat tagasi seda tegin.

Eveliis: 1. september oli sisult sama, aga südamesse tuli ikka see “viimase esimese” tunne. Pani natuke mõtlema nende kõigi 12 aasta peale, mil koolipinke nühitud.

Mihkel: Kindlasti erines see oluliselt eelmistest esimestest septembritest, kuna tegemist oli ikkagi selle kõige-kõige viimase esimese septembriga. Päeva hindamatust tõstis minu jaoks ka muidugi asjaolu, et sain olla õpetajarollis ning näha klassi ees kõikide koolijütside hämmingul nägusid.

Mida sa oma 1. klassi lapsele kinkisid?

Maria: Kinkisin 1.klassi lapsele origami teose, ei ole väga kindel, mis selle nimi on.

Margaret: Kinkisin talle Milka šokolaadi.

Uku: Kinkisin enda 1. klassi lapsele unustamatu esimese 1. septembri.

Kuidas algas sinu koolitee?

Maria: Mäletan oma esimesest septembrist ainult seda, et saime potitäie komme esimeses tunnis

Margaret: 1. klassis olin Mustamäe gümnaasiumis, kus sain endale käekõrvale kaks 12. klassi õpilast.

Gretel-Marie: Minu esimene koolipäev (2.sept) algas Reaalkoolis. Mäletan, et vist üks või kaks poissi tegid ringkäiku ja loomulikult keemiatundi, kus põles paberi sisse kassi kujund. Mäletan ka neid punaseid ruudulisi

1.september

ROBERT PARELO, 12.B

kohvleid ja aabitsat.

Kätlin: Mina alustasin kooliteed pisikeses Püüsi Põhikoolis. Mäletan selgelt kreemikasroosat kleiti, mis mul seljas oli ning sedasama uhkust ja sirgeselgsust iga toimingu juures. Olin kohutavalt kooliminekut oodanud. Üks erksamaid mälestusi on aga pigem negatiivse alatooniga: kui kaks aastat varem kooli alustanud õe aktusel oli ei keegi muu kui President Lennart Meri esireas istunud ja kõnet pidanud, siis meie lend sai nautida kõigest valla-
vanema retoorikat. See aga ei rikkunud üldist emotsiooni, milleks oli ääretu põnevus eelootava suhtes.

Uku: Iroonilisel kombel alustasin mina enda kooliteed 1. septembril 2002 Tallinna Õismäe Humanitaargümnaasiumis. Esimest koolipäevast on vaid paar hägusat mälestust. Sain endale mingisuguse tarkusekivi kaela, mis oli väidetavalt raiutud suurest tarkusekivist, ning mis peaks aitama mul targaks saada. Mäletan ka seda, et ma sain endale täpselt selle klassijuhataja, kelle tahtsin. Teised kaks klassijuhatajat (seal oli kolm paralleeli) tundusid kurjad.

KAISA LAUR, 11.C

Väljamüüdnud

Panen Google'i otsingusse etenduse „Aabitsa Kukk“ ja leian Draamateatri kodulehel sellele vastava lehekülje. Tuleb välja, et selle monoetenduse on lavastanud Andrus Kivirähk, kunstilise poole pealt vastutab Liisi Eelmaa ja mängib Tõnu Oja. Ahhetama panev fakt on, et selle esietendus oli 10. september 2004. Ma olin siis just teist klassi alustanud. Etendus ise jättis mul lõpuks ikka suu lahti. Igatahes ei olnud aru saada, et Tõnu Oja juba üheksa aastat seda teinud on.

Draamateatri Maalisaal on üpris väike ning kui Tõnu Oja lõpuks ruumi astub, jääb ruum kiiresti vaikseks. Ta mängib suurt poissi, kelle piiblik on aabits ning jutustab publikule oma igapäevaelust. Ta näitab neile oma igapäevast toitu ja oma rutiine, jutustab lugusid aabitsast ning räägib oma elust. Ei ole midagi, mida ta jagamata jäta- taks.

Kui on veel kedagi, kes kogu selle aja jook- sul ei ole jõudnud seda etendust vaatama ja kel õnnestub pileteid ka kusagilt saada (sest need on praktiliselt koguaeg väl- jamüüdnud), siis tungivalt soovitan istuda esireas. Selle arvelt on teatrielamus kohe palju parem.

JOHANNA VIIK, 10.C

Kriitika ja kriisid. Kunst Euroo-
pas alates 1945
28.06.–03.11.2013
KUMU Suur saal

[HTTP://WWW.KUMU.EE/EN/](http://www.kumu.ee/en/)

[HTTP://WWW.CHAPLIN.EE/ENGLISH/](http://www.chaplin.ee/english/)

Salvador Dali oli 20. sajandi üks kuulsamaid sürrealiste. Ta oli kunstnik, skulptor, filmilooja ja kirjanik, kelle looming illustreerib eelkõige mehe enda elu-filosoofilisi teooriaid ja ideid.

PILETIHINNAD (kuni 07.10.2013):

Täispilet 4 €

Sooduspilet 2.- €

Allikas: PÄRNU UUE KUNSTI MUUSEUMI kodulehekülg. <http://www.chaplin.ee/english/>

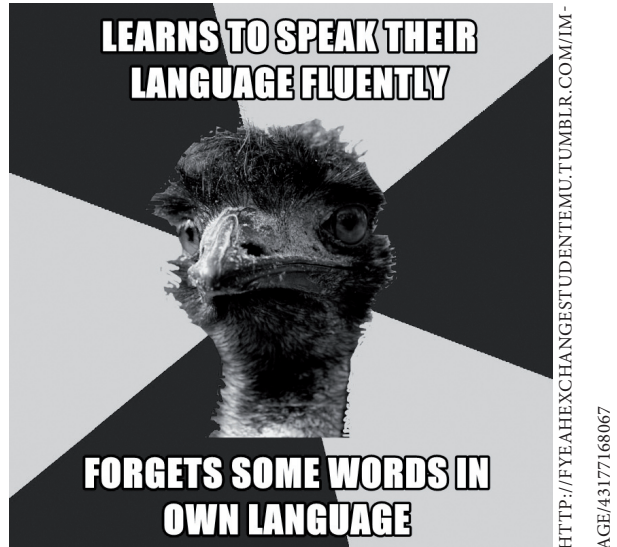
UUE KUNSTI MUUSEUM

KARL MARTIN IDOL, 11.A

Kes või mis on vahetusõpilane?*

- Loom, kes sööb kõike, mis ta tee peale ette jääb. Tävaliselt võtab selle aastaga, mis ta kodust eemal vee-
dab, umbes kümme kilo juurde.
- Küsib kõike ja kõigest. Võib tunduda loll, aga tege-
likult tihti peale lihtsalt ei saa ta kõigest hästi aru.
- Aksendiga. Tugeva aksendiga. Samuti on ta laused
vahepeal imelikult üles ehitatud.
- Sõbralik. Vaatab Sulle alati naerul näoga otsa ja
loodab, et Sa temaga suhtlema hakkaksid.
- Tihti ka eksootilise välimusega. Võib-olla natuke im-
eliku stiiliga, mida normaalselt Eestis ei näeks.
- Kannab kõikjal kaamerat kaasas ja tahab kõigest pilti
teha. Ettekäändeks toob selle, et ka kolmekümne aasta
pärast peavad tal vahetusaastast mälestused olema.
- Käib igal pool kaasas, kuhu teda kutsutakse. Olgu see
kasvõi Märjamaal põllul kartulivõtmine.
- Ei tee koolitöid kaasa, kuna väidab, et ei oska keelt ning ei saa seetõttu kaasa teha.
- Vahetusaasta lõpus ei ole enam võimeline oma emakeeles korralikult rääkima.

*eestlase vaatevinklist

JOHANNA VIIK, 10.C

10 käsku, kuidas olla hea rebane! | Meenutusi rebastenädalast

1. Too oma jumalale igal hommikul kohvi.
2. Ole alati garderoobis valmis 7.30
3. Käi alati igal rebaste kokkutulekul
4. Tee alati hommikuvõimlemist!
5. Võta kõike huumoriga, kuid ära üle pinguta.
6. Jumalate närvikava säästmiseks ära laula valge por-
gandi häälega
7. Enda füüsilise hoidmiseks ära tee prääksuga kükke.
8. Küpseta oma jumalale kooki.
9. ÄRA HILINE!!
10. Soovitavalt on rebasel avanenud kolmas silm,
toimivad 4 jalga ja abiks võiks olla ka 5 kätt.

MIRJAM TAMM, 10.A

Skänni kood ja vaata videot
või pilte.

PILTIDE JA VIDEOTE AUTOR: RAID VELLERIND,
12.B

Sügisene moehoroskoop

Sügis ongi jõudnud lõpuks meieni. Aeg on panna kappi bikiinid ja võtta välja saapad ja kampsunid. Julge kanda erinevaid värve! Septembris ja oktoobris on õige aeg värvidega mängimiseks – lõbutse! Aga sügis on ideaalne ka veidi tagasihoidlikemale inimestele, sest neutraalsed toonid on samuti in.

Igale tähtkujule mõned võtmesõnad selleks sügiseks:

Jäär: Otsi välja nahktagi, kanna värve ja tee julgeid valikuid!

Sõnn: Klassikalisus, jõulisus ja elegants!

Kaksikud: Sinised toonid ja kitsad teksad. Üldiselt tead väga hästi, mida kanda.

Vähk: Smaragdroheline ja hall. Otsi kapist välja stiilne mantel!

Lövi: Punakad-oranžikad toonid, ehted ja kleidid!

Neitsi: Taaskord klassikaline riietus, poolsaapad, punakad-oranžikad ja sinised toonid.

Kaalud: Tumedamad toonid. Lihtsuses peitub võlu!

Skorpion: Kastanpruun ja neutraalsed toonid, aga lisa oma välimusele värvilisi detaile.

Ambur: Tüdrukud, naiselikkus on võtmesõna! Kreemikad toonid on hea valik.

Kaljukits: Sügisel pole igavuseks aega! Lõbutse oma välimusega ja mängi erinevate mustritega. Katseta ka loomamustreid kui julged!

Veevalaja: On aeg midagi uut proovida! Mitmetahulisus ja ruuduline muster. Viska jalga ratsasaapad või muud poolsaapad.

Kalad: Kanna oma lemmikvärve! Mugavad kampsunid on alati mõnus selga visata, kui läheb kiireks.

MOESÕBER ANNI

Reaalkooli kooristuudio

Esmaspäeviti ja neljapäeviti tegutseb muusikaklassis kooristuudio, millest võtavad osa kuni 9. klasside õpilased. Koori juhendajaks on meie armas muusikaõpetaja Heli Roos, kelle käe all oleme osalenud mitmetel üritustel ja saavutanud edu kooride konkurssidel. Ka eesolevaks aastaks on meil juba väga palju plaane. Jõulude ajal astume kindlasti üles kooli jõulukontserdil Estonia kontserdisaalis. Ära ei saa ka unustada traditsioonilist Reaalkooli kevadkontserti, sest ainuüksi juba traditsioonilise lõpulaulu („Lapsepõlv on lahe aeg“) pärast tasub seda vaatama ja kuulama tulla. Loomulikult harjutame hoolsasti ka tuleval suvel toimuvaks laulupeoks. Suve teisel poolel on kooril taaskord plaanis ette võtta üks tore reis. Seekord on meie koori kutsutud Viini kooride konkurssile ning peale konkursi tahaksime minna „Heliseva muusika“ jälgedes Austria mägedesse tantsima ja laulma.

**KERTU JOHANNA JÕESTE,
9.A**

Suvi - üks suur ere mälestus

Läksime ühel vihmasel pärestlõunal Väiksesse Majja, kus kumbki meist polnud kunagi varem käinud. Esimesed raskused tulid juba ette, kui me proovisime uksest sisse pääseda. Meid päästis Ene Saar, kes oleks nagu meid juba oodanud. Süda tagus meil mõlemal, kui me majas ringi vaatasime ja otsisime meeleheitlikult lapsi, kes oleksid nõus rääkima enda suvest. Kuigi ühed tüdrukud tegid parajasti proovi ühe reklaami jaoks ja ei saanud meiega rääkida, kohtasime siiski kahte tüdrukut, kes leidsid meie jaoks aega. Nendeks olid 4.B klassi õpilased Liisa Maria ja Adeele.

Kõige eredam sündmus, mis suvest meelde jäi?

Liisa Maria: „Käisin perega suvel Disneylandis. Pariisis.“

Adeele: „Ma käisin Leedus. Ristimäel. Seal on tohutult palju riste. Tegelikult oli seal kaks mäge, mis olid paksult riste täis. Külastajad võivad ise risti maha panna ja soovida midagi. Nikerdasime vennaga ka risti.“

Liisa Maria: „Sõitsime ameerika mägede rongiga, mis vahepeal sõitis täielikus pimeduses ja see kestis kuni ukseni, mille avanemisel rongi kiirus tõusis, rong käis ka üle pea. Ma ei karda selliseid sõite, mulle just meeldivad.“

Adeele: „Peatusime ühes hotellis, mille taga oli suur ujula, mis on Euroopa kümne suurema hulgas.“

Liisa Maria: „Mõnus oli lennukiga lennata, kuna peale meie polnud seal enam ühtegi eestlast ja sai omavahel eesti keeles rääkida, ilma et keegi sinust aru saaks. Eesti keel oleks nagu oma salakeel.“

Kas vanavanemate juures käisite?

Liisa Maria: „Kahjuks mitte.“

Adeele: „Loomulikult käisin. Enne kui me Leetu sõitsime, käisime ka vanaema juurest läbi. Tal oli nii palju maasikaid. Me sõime end paksuks“

Mida te ootate sellelt õppeaastalt?

Liisa Maria: „Ilusat kooliaastat. Tahaks saavutada võistlusel esimest kohta enda rühtvõimlemise grupiga.“

Adeele: „Ka mina tahaksin saavutada enda võimlemise grupiga head kohta. Tahaks loomulikult esimest kohta.“

Ning siis hüüdsid tüdrukud koos: „Me tahame Suurde Majja minna, 5.klassi. Kuid me ka kardame, et me ei saa hakkama“ Sellega lõppes ka meie meeldiv vestlus, kuna tüdrukud pidid tõttama trenni ja ka meil oli aeg minna tundi.

**INNA HALLIK, 11.B
JEVGENIJA MARTÕNOVA,
11.B**

Õpetajate ütlused:

Eve Karp: „Mina eksisin rüt-miga. Lähen kohe ja lasen kuuli pähe.”

Kersti Veskimets: „Mõelge Eestile 150 a tagasi. Kas neil oli siis stress? Ei olnud! Naine sünnitas hommikust õhtuni.”

Rain Vellerind: „Nende mõlema jõu kohta kehtis siis vasa-kukäereegel. Vasak käsi peab kõigepealt siis olema selline, et on kõik kolm asja: peopesa, sõrmed ja põial.”

Vellerind: „Kui keegi ütleb, et tal on koer, kes oskab peast arvutada... mitte kirjalikult, nagu teised... siis teadke, et tegelikult kasutab ta ultraheli tekitavat vi-let.”

Vellerind: „Ma kujutan ette, kuidas nahkhiirekutsikad istuvad kuskil füüsika tunnis ja õpi-vad, kui kiiresti võib lennata, et mitte vastu seina põrgata.”

Vellerind: „Elektripoisid lähe-vad, tuleb takistus, nad pea-vad ennast läbi pressima ja siis nad... soojenevad.”

Tairi Tamme-Amjärv: (reedese lühendatud tunniplaani kohta) „Homme on siis kiirkohtin-gute päev.”

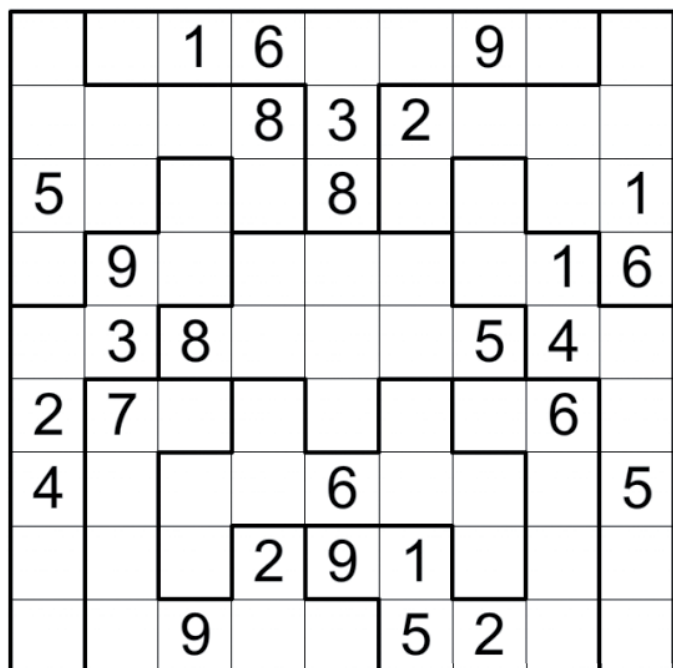
Piret Järvela: „Kui sa edaspidi nii palju hiljaks jääd, võta mingi kingitus ka kaasa. Šokolaad või vorstivõileib.”

Järvela: „Kas keegi puudub ka?”

Õpilane: „Ei.” „Suurepärase. Oleks ma teadnud, oleksin kommi ostnud.”

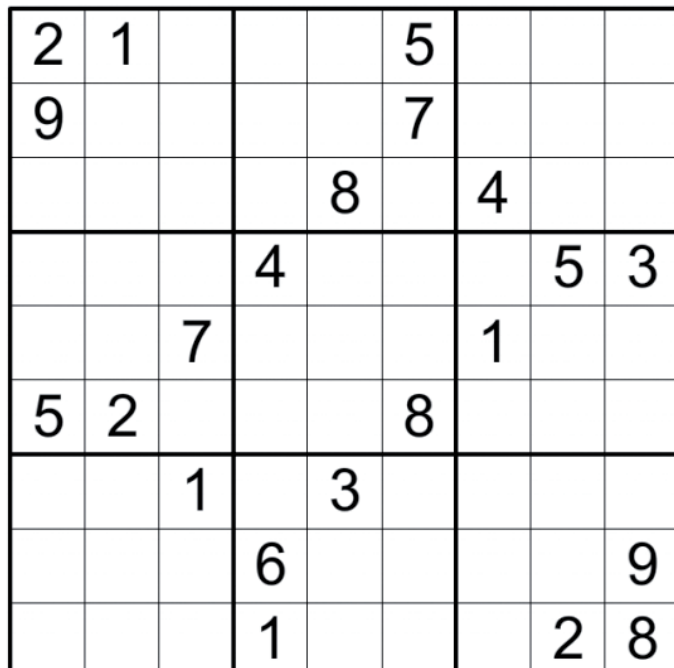
Järvela: „Vaata minu poole, ma olen täiesti vaadatav naisterahvas.”

Mart Kuurme: „Saksamaal toodetaksegi ini-mesi.”

© Conceptis Puzzles

0639000004

© Conceptis Puzzles

06090101247

REAALI POISS Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 1 (113) september 2013

PEATOIMETUS KÜLJENDUS TOIMETUS

Kaisa Laur 130C, Johanna Viik 131C, Karl Martin Idol 130A

Rahel Tops 130C

Viv Marleen Tamme 131A, Kertu Süld 131C, Pille-Riin Paavo 130B, Anna Riin Brett 130A, Mirjam Tamm 131A, Jevgenija Martõnova 130B

õp. Piret Järvela

Inna Hallik 130B, Kertu Johanna Jõeste 132A, Raid Vellerind 129B, Thea Turulinn, Joonas Põder 129C

KAANEFOTOD KUJUNDUS

Raid Vellerind 129B

Peeter Kask viil128C

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta

rp.real.edu.ee | rp@real.edu.ee